

Brisele, 18.12.2013.
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā no vidējas jaudas
sadedzināšanas iekārtām**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 536 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Vispārīgais konteksts. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem"¹ ir būtiski stimulējis ES gaisa kvalitātes politikas pārskatīšanas procesu, it sevišķi aspektos, kuros tas norādīja uz vajadzību pieņemt pasākumus gaisa piesārņojuma novēršanai tā izcelsmes vietā.

Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam "Programma "Tīru gaisu Eiropā"² aicina rīkoties, lai kontrolētu gaisu piesārņojošu vielu emisijas no sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltumjauda ir no 1 līdz 50 MW (turpmāk "vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas"), tādējādi pabeidzot sadedzināšanas iekārtu nozares tiesisko regulējumu ar mērķi arī palielināt sinerģiju starp gaisa piesārņojuma politiku un klimata pārmaiņu politiku.

Vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas izmanto dažādām vajadzībām (tostarp elektroenerģijas ražošanai, mājokļu/ dzīvojamo ēku apkurei un dzesēšanai, siltuma/tvaika ražošanai rūpnieciskiem procesiem utt.), un tās ir būtisks sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisiju avots. Aptuvenais vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu skaits ES ir 142 986.

Kurināmā sadedzināšanu jaunās mazas jaudas sadedzināšanas iekārtās un ierīcēs var aptvert noteikumi, ar kuriem īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem³. Kurināmā sadedzināšanu lielas jaudas sadedzināšanas iekārtās no 2013. gada 7. janvāra reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)⁴, savukārt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīvu 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām⁵ turpina piemērot esošām lielas jaudas sadedzināšanas iekārtām līdz 2015. gada 31. decembrim.

Gaisu piesārņojošu vielu emisijas no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām principā nav reglamentētas ES līmenī, tāpēc ir lietderīgi spēkā esošos tiesību aktus par sadedzināšanas iekārtām papildināt ar noteikumiem par šo iekārtu kategoriju.

Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Šis priekšlikums ir daļa no jaunā ES rīcībregulējuma gaisa kvalitātes jomā, kā noteikts pārskatītajā ES tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu, un tas ir saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes jomā⁶ un tos nostiprina. Tiek veikts darbs, lai nodrošinātu MVU interešu aizsardzību atbilstoši principam "vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem"⁷.

¹ COM(2012) 710 *final* [pēc pieņemšanas: OV L ..., ..., ... lpp.]

² COM(2013) xxx *final*.

³ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

⁴ OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.

⁵ OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.

⁶ Komisijas paziņojums "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei", COM(2010) 2020 galīgā redakcija, 3.3.2010.

⁷ Komisijas paziņojums ""Vispirms domāt par mazākajiem" — Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts "Small Business Act"", COM(2008) 394 galīgā redakcija, 25.6.2008.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un sabiedrību notika, izmantojot virkni oficiālu un neoficiālu pasākumu, tostarp divas tiešsaistes aptaujas, Eiropas Komisijas apsekojumu, kā arī pastāvīgu dialogu daudzpusējās un divpusējās sanāksmēs. Apspriešanās ar dalībvalstīm notika arī Gaisa kvalitātes ekspertu grupas sanāksmēs. Liela daļa ieinteresēto personu uzsvēra, cik svarīga ir ES līmenī īstenota avotu kontrole, kas palīdzētu sadalīt piesārņojuma samazināšanas slogu, un atzinīgi izteicās par vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu emisiju kontroli, tomēr norādīja uz vajadzību ierobežot administratīvo slogu, kas gan attiecībā uz operatoriem, gan kompetentajām iestādēm varētu kļūt nesamērīgs pilniesaistes atļauju piešķiršanas sistēmas gadījumā. Ieinteresēto personu paustie viedokļi ir ņemti vērā, izstrādājot dažādos variantus vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu emisiju kontrolei.

Pirmā tiešsaistes sabiedriskā apspriešana situācijas apzināšanai tika veikta 2011. gada beigās, un tās mērķis bija paplašināt politikas variantu sākotnējās izstrādes informatīvo pamatu. Tiešsaistes apspriešana sākās 2012. gada 10. decembrī Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē "Jūsu balss Eiropā" un ilga 12 nedēļas. Apspriešanā tika izmantotas divas aptaujas veidlapas: viena īsa aptaujas veidlapa plašai sabiedrībai un otra — garāka un izvērstāka — veidlapa ekspertiem un ieinteresētajām personām, kurā ietverti arī jautājumi par avotu kontroli. Veidlapu kopumā aizpildīja 1 934 plašas sabiedrības pārstāvji, savukārt no ekspertiem un ieinteresētajām personām tika saņemta 371 atbilde. Šajā pēdējā grupā aptuveni 40 % atbilžu tika pausta piekrišana, ka ES līmenī ir jāregulē tādu sadedzināšanas iekārtu emisijas, kuru jauda ir zem Rūpniecisko emisiju direktīvā (RED) noteiktās 50 MW robežvērtības, — tam piekrita 20 % uzņēmumu pārstāvju, 43 % individuālo ekspertu, 48 % valdību pārstāvju un 55 % NVO. Uzņēmumu un valdību pārstāvji pauda atbalstu maziesaistes atļauju piešķiršanas sistēmai vai reģistrācijas sistēmai, savukārt aptuveni puse individuālo ekspertu un NVO izvēlējās pilniesaistes atļauju piešķiršanas sistēmu ar ES mēroga emisijas robežvērtībām.

Visa pamatinformācija pieejama šai iniciatīvai veltītajā tīmekļa vietnē⁸.

Ietekmes novērtējuma rezultāti

Ietekmes novērtējumā (IN), kas veikts saistībā ar tematiskās stratēģijas par gaisa piesārņojumu pārskatīšanu, norādīts: lai gan gaisa kvalitātes politikas vispārējā struktūra ir loģiska un saskaņota, jānodrošina lielāka saskaņotība avotu kontroles, maksimāli pieļaujamo emisiju un gaisa kvalitātes standartu praktiskajā īstenošanā, sevišķi tāpēc, lai nodrošinātu, ka gaisa kvalitātes standartu sasniegšanu lokālā līmenī neapdraud a) nespēja ierobežot piesārņojumu no būtiskiem punktveida avotiem vai produktiem (piemēram, faktiskās emisijas) vai b) augstas fona koncentrācijas, kas izriet no vispārējā emisiju sloga.

Lai tuvotos ES ilgtermiņa mērķim (pēc 2020. gada) vēl vairāk samazināt gaisa piesārņojuma negatīvo ietekmi uz veselību un vidi, tika novērtēti vairāki politikas varianti, lai noskaidrotu, kāda pasākumu pakete būtu izmaksu ziņā efektīva. Tā ietvaros tika izskatīti īpaši atlasīti ES līmenī īstenojami avotu kontroles papildu pasākumi, un viens no tiem attiecās uz vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu radītajām emisijām. Novērtējumā tika secināts, ka, pieņemot ES mēroga instrumentu vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu emisiju kontrolei, uz visām dalībvalstīm tiktu attiecināti tehniskie pasākumi, kuri daudzozaru analīzē tika novērtēti kā izmaksu ziņā efektīvi, tāpēc ir nolemts ierosināt legīslatīvu instrumentu, ar ko šādu iekārtu emisijas tiktu kontrolētas ES līmenī.

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm.

Aplūkoti un padziļināti analizēti tika pieci politikas varianti vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu emisiju kontrolei, un no tiem par vēlamāko tika izraudzīts variants, kas paredz emisijas robežvērtības noteikt atbilstoši robežvērtībām, kuras Direktīvā 2010/75/ES noteiktas iekārtām ar 50–100 MW jaudu, kā arī noteiktas vairākās dalībvalstīs, un tās papildināt ar vairākām emisijas robežvērtībām, kuras jaunām iekārtām noteiktas grozītajā Gēteborgas protokolā⁹. Lai samazinātu izmaksas, kas saistītas ar slāpekļa oksīdu emisijas samazinājumu, emisijas robežvērtību pamatā galvenokārt vajadzētu būt primāro emisiju samazināšanas pasākumu piemērošanai. Tomēr situācijās, kad gaisa kvalitāte neatbilst ES standartiem, dalībvalstīm būtu jāpiemēro stingrāki ierobežojumi.

Lai izvairītos no būtiskas negatīvas ietekmes uz MVU, kuri ekspluatē vairumu vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu, ir izvirzīti vairāki šādas ietekmes mazināšanas pasākumi: operatoriem nebūs jāsaņem atļauja, bet būs jāpaziņo par iekārtas ekspluatāciju kompetentajām iestādēm, kas nodrošinās reģistrāciju; ir ieteikts arī veikt pakāpenisku īstenošanu, nosakot esošajām iekārtām ilgāku pārejas periodu līdz robežvērtību ievērošanai, kā arī ilgākus pārejas periodus vismazākās jaudas iekārtu kategorijai; ir paredzēti ierobežoti vai vienkāršoti monitoringa un ziņošanas pienākumi.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikuma mērķis ir novērst esošās tiesību aktu nepilnības, paredzot noteikumus par vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām. Tajā ieviests prasību minimums, saglabājot administratīvo slogu pēc iespējas mazāku un īpaši ņemot vērā MVU situāciju.

Turpmāk ir sniegta konkrēta informācija par priekšlikuma pantiem un pielikumiem.

1. pantā ir skaidri noteikts, ka direktīvas mērķis ir samazināt sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijas gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, tādējādi samazinot iespējamo risku, ko šādas emisijas varētu radīt cilvēku veselībai un videi.

2. pantā ir noteikta direktīvas darbības joma tādā veidā, lai izvairītos no pārklāšanās ar Direktīvu 2009/125/EK vai Direktīvas 2010/75/ES III vai IV nodaļu, un tas arī nosaka atbrīvojumu no prasību izpildes attiecībā uz dažām sadedzināšanas iekārtām, pamatojoties uz to tehniskajām īpašībām vai lietojumu konkrētās darbībās.

3. pantā ir definēta šajā direktīvā lietoto terminu nozīme.

4. pants nosaka kompetentajai iestādei pienākumu reģistrēt vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas, pamatojoties uz operatora paziņojumu. Šāda paziņojuma elementi ir sniegti I pielikumā.

5. pantā ir izklāstīti noteikumi par emisijas robežvērtībām, savukārt atbilstošās vērtības, kas piemērojamas esošajām un jaunajām iekārtām, ir sniegtas II pielikumā. Lai nodrošinātu pietiekami daudz laika iekārtu tehniskajai pielāgošanai šīs direktīvas prasībām, ir ierosināts esošajām sadedzināšanas iekārtām emisijas robežvērtības piemērot tad, kad būs apritējis noteikts laikposms pēc šīs direktīvas piemērošanas dienas. 5. panta 4. punkts paredz, ka dalībvalstīm ir jāpiemēro stingrākas emisijas robežvērtības atsevišķām iekārtām zonās, kas neatbilst gaisa kvalitātes robežvērtībām. III pielikumā šim nolūkam ir noteiktas standartvērtības, kas atspoguļo vismūsdienīgāko iespējamo tehnisko paņēmieni sniegumu.

⁹ ANO Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Konvencijas par robežšķērsojošo gaisa piesārņošanu lielos attālumos Protokols par paskābināšanas, citrofikācijas un piezemes ozona līmeņa samazināšanu (1999).

Monitoringa prasības ir izklāstītas 6. pantā un IV pielikumā. Šo pielikumu ir ierosināts pielāgot tehnoloģiju un zinātnes attīstībai, izmantojot deleģētos aktus (saskaņā ar 14. un 15. pantu).

Priekšlikuma 7. un 8. pantā ir paredzēti noteikumi šīs direktīvas efektīvas īstenošanas un izpildes nodrošināšanai. Konkrētāk, ir ieviests noteikums, kas paredz operatoriem pienākumu nekavējoties ziņot kompetentajai iestādei par neatbilstību prasībām. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina, lai operators un kompetentā iestāde veiktu vajadzīgos pasākumus, ja nav panākta atbilstība šīs direktīvas prasībām. Turklāt priekšlikums paredz dalībvalstīm pienākumu nodrošināt sistēmu to vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu vides inspekciju veikšanai, uz kurām attiecas šī direktīva, vai īstenot citus pasākumus, lai pārbaudītu minēto iekārtu atbilstību prasībām.

9. pants nosaka operatora un kompetentās iestādes saistības sadedzināšanas iekārtas izmaiņu gadījumā.

10. pants attiecas uz tiesībām uz informācijas pieejamību, tāpēc tajā iekļauta atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu¹⁰.

11. pants nosaka dalībvalstīm pienākumu noteikt kompetentās iestādes, kas atbild par šajā direktīvā noteikto saistību izpildi.

12. pants nosaka ziņošanas mehānismu. Dalībvalstu pirmajā ziņojumā Komisijai, kas iesniedzams līdz 2019. gada 30. jūnijam, būs sniegts šīs direktīvas īstenošanai svarīgu datu kopsavilkums, savukārt turpmākajos ziņojumos būs sniegta kvalitatīva un kvantitatīva informācija par šīs direktīvas īstenošanu, visiem pasākumiem, kas veikti, lai pārliecinātos, ka vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu darbība atbilst šīs direktīvas prasībām, un visiem izpildes nodrošināšanas pasākumiem, kas veikti šajā nolūkā. 13. pants nosaka arī Komisijas ziņošanas pienākumus.

14. pants nosaka piemērojamo deleģēšanas procedūru, lai IV pielikumu pielāgotu zinātnes un tehnoloģiju attīstībai, pieņemot deleģētos aktus, saskaņā ar 13. pantu.

15., 16. un 17. pants attiecīgi paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas, ja ir pārkāpti valstu noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar priekšlikumu, par priekšlikuma transponēšanu valsts tiesību aktos ne vēlāk kā xx.xx.xx. un par tā stāšanos spēkā.

I pielikumā ir norādīta informācija, kas operatoram ir jāpaziņo kompetentajai iestādei.

II pielikumā ir noteiktas emisijas robežvērtības, kas piemērojamas esošajām un jaunajām sadedzināšanas iekārtām saskaņā ar attiecīgi 5. panta 2. punktu un 5. panta 3. punktu.

III pielikumā ir sniegta standartvērtības stingrāku emisijas robežvērtību piemērošanai saskaņā ar 5. panta 4. punktu.

IV pielikumā ir izklāstītas prasības, kas attiecas uz emisiju monitoringu.

Skaidrojošie dokumenti

Turpmāk minēto iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka ir nepieciešami skaidrojošie dokumenti, lai informāciju par direktīvas transponēšanu padarītu kvalitatīvāku.

Lai garantētu direktīvā paredzēto mērķu sasniegšanu (t. i., aizsargātu cilvēku veselību un vidi), direktīva noteikti ir pilnībā un pareizi jātransponē. Ņemot vērā, ka dažas dalībvalstis jau reglamentē gaisu piesārņojošu vielu emisijas no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, šī direktīva, visticamāk, netiktu transponēta ar vienu tiesību aktu, bet gan ar vairākiem

¹⁰ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

grozījumiem vai jauniem priekšlikumiem attiecīgajās jomās. Turklāt direktīvas īstenošana bieži vien notiek ļoti decentralizēti, jo par direktīvas piemērošanu un dažās dalībvalstīs pat par tās transponēšanu ir atbildīgas reģionālās un vietējās iestādes.

Iepriekšminētie faktori varētu palielināt varbūtību, ka direktīva tiks nepareizi transponēta un īstenota, un tādējādi sarežģīt Komisijas pienākumu uzraudzīt ES tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu valsts tiesību aktu atbilstību direktīvas noteikumiem, ir svarīgi sniegt skaidru informāciju par direktīvas transponēšanu.

Prasība iesniegt skaidrojošos dokumentus var radīt papildu administratīvo slogu tām dalībvalstīm, kuras savā darbā izmanto citu pieeju. Tomēr skaidrojošie dokumenti ir nepieciešami, lai varētu efektīvi pārbaudīt, vai transponēšana veikta pilnībā un pareizi, kas ir būtiski iepriekšminēto iemeslu dēļ, un šādu efektīvu pārbaudi nevar veikt ar pasākumiem, kuri rada mazāku apgrūtinājumu. Turklāt ar skaidrojošajiem dokumentiem var ievērojami samazināt administratīvo slogu, kas saistīts ar Komisijas īstenotu atbilstības kontroli; ja nebūtu šādu dokumentu, vajadzētu ievērojamus resursus un vairākkārtēju sazināšanos ar valsts iestādēm, lai izsekotu transponēšanas metodēm visās dalībvalstīs. Tādējādi iespējamais papildu administratīvais slogs — skaidrojošo dokumentu iesniegšana — ir proporcionāls izvirzītajam mērķim, proti, nodrošināt efektīvu transponēšanu un pilnībā sasniegt direktīvas mērķus.

Ņemot vērā iepriekšminēto, ir lietderīgi lūgt dalībvalstīm, lai tās papildus paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem iesniegtu vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas noteikumiem un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām.

Juridiskais pamats

Tā kā direktīvas galvenais mērķis ir vides aizsardzība saskaņā ar LESD 191. pantu, priekšlikums ir sagatavots, pamatojoties uz LESD 192. panta 1. punktu.

Subsidiaritātes un proporcionālītātes princips un instrumenta izvēle

Subsidiaritātes principu piemēro tiktāl, ciktāl priekšlikums nav Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt priekšlikuma mērķus, un Savienības pasākumi ļaus labāk sasniegt minētos mērķus turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Lai gan emisijas gaisā bieži rada pārrobežu piesārņojumu, gaisu piesārņojošu vielu emisijas no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām pašlaik principā nav reglamentētas ES līmenī. Šā priekšlikuma izstrādes galvenais mērķis ir noteikt emisijas robežvērtības, lai kontrolētu sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijas gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, kā vides un visu ES iedzīvotāju aizsardzības standartu minimumu.

Tāpēc visām dalībvalstīm ir jāīsteno pasākumi, lai izpildītu prasību minimumu; atšķirīgi valstu tiesību akti varētu apgrūtināt pārrobežu saimniecisko darbību. Rīcība ES līmenī ir vajadzīga un sniedz pievienoto vērtību salīdzinājumā ar valstu atsevišķu rīcību.

Tāpēc priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

Izraudzītais tiesību akta veids ir direktīva, jo priekšlikumā ir noteikti vispārēji mērķi un pienākumi, dalībvalstīm atstājot pietiekami lielu rīcības brīvību izvēlēties pasākumus, ar kuriem panākt atbilstību, un detalizēti reglamentēt to īstenošanu. Tāpēc priekšlikums atbilst proporcionālītātes principam.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. IZVĒLES ELEMENTI

Priekšlikums attiecas uz Eiropas Ekonomikas zonai svarīgu jomu, tāpēc būtu tai jāpiemēro.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA**par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošu vielu emisiju gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹¹,
 ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹²,
 saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru¹³,
 tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā XXX/XXXX¹⁴ (Rīcības programma) ir atzīts, ka piesārņojošu vielu emisijas gaisā pēdējo gadu desmitu laikā ir ievērojami samazinātas, tomēr gaisa piesārņojuma līmenis daudzās Eiropas daļās joprojām ir problemātisks un Savienības pilsoņi joprojām ir eksponēti gaisu piesārņojošām vielām, kas var kaitēt viņu veselībai un labklājībai. Saskaņā ar Rīcības programmu ekosistēmas joprojām cieš no pārmērīgas slāpekļa un sēra nosēdumu veidošanās, kas saistīta ar emisijām no transporta, ilgtespējīgas lauksaimniecības prakses un elektroenerģijas ražošanas.
- (2) Lai ikvienam nodrošinātu veselīgu vidi, Rīcības programmā aicināts vietējos pasākumus papildināt ar pienācīgiem politikas pasākumiem gan valsts, gan Savienības līmenī. Tā nosaka, ka jāpastiprina centieni panākt pilnīgu atbilstību Savienības tiesību aktiem gaisa kvalitātes jomā un jādefinē stratēģiskie mērķi un rīcība pēc 2020. gada.
- (3) Zinātniski novērtējumi liecina, ka vidējais Savienības pilsoņu dzīves ilguma samazinājums gaisa piesārņojuma dēļ ir astoņi mēneši.
- (4) Piesārņojošu vielu emisijas, ko rada kurināmā sadedzināšana vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtās, principā netiek reglamentētas Savienības līmenī, lai gan tās

¹¹ OV C ..., ..., ... lpp.

¹² OV C ..., ..., ... lpp.

¹³ Eiropas Parlamenta xx.xx.xxxx. nostāja (OV C ..., ... lpp.) un Padomes xx.xx.xxxx. nostāja pirmajā lasījumā (OV C ..., ... lpp.). Eiropas Parlamenta xx.xx.xxxx. nostāja (OV C ..., ... lpp.) un Padomes xx.xx.xxxx. lēmums.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums XXX/XXXX par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L ..., ..., ... lpp.).

rada aizvien lielāku daļu gaisa piesārņojuma, it sevišķi tāpēc, ka klimata un enerģētikas politikas dēļ kā kurināmo aizvien vairāk izmanto biomasu.

- (5) Kurināmā sadedzināšanu mazas jaudas sadedzināšanas iekārtās un ierīcēs varētu aptvert tiesību akti, ar kuriem īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem¹⁵. Kurināmā dedzināšanu lielas jaudas sadedzināšanas iekārtās no 2013. gada 7. janvāra reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES¹⁶, savukārt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/80/EK¹⁷ līdz 2015. gada 31. decembrim joprojām piemēro lielas jaudas sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas Direktīvas 2010/75/ES 30. panta 2. punkts.
- (6) Komisijas 2013. gada 17. maija ziņojumā¹⁸ par pārskatīšanu, kas veikta saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 30. panta 9. punktu un 73. pantu, secināts, ka attiecībā uz kurināmā dedzināšanu vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtās ir konstatējamas acīmredzamas iespējas izmaksu ziņā efektīvi samazināt emisijas gaisā.
- (7) Savienības starptautiskās saistības attiecībā uz gaisa piesārņojumu ar mērķi mazināt acidifikāciju, eutrofikāciju, piezemes ozona veidošanos un daļiņu emisijas ir apstiprinātas Gēteborgas protokolā Konvencijai par pārrobežu gaisa piesārņojumu lielos attālumos, kas tika grozīta 2012. gadā, lai stiprinātu esošās saistības samazināt sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu, amonjaka un gaistošo organisko savienojumu emisijas un noteiktu jaunas samazināšanas saistības attiecībā uz smalkajām daļiņām (PM_{2,5}), kas jāsasniedz, sākot ar 2020. gadu.
- (8) Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam "Programma "Tīru gaisu Eiropā"¹⁹ pausts aicinājums rīkoties, lai kontrolētu gaisu piesārņojošo vielu emisijas no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, tādējādi pilnveidojot sadedzināšanas iekārtu nozares tiesisko regulējumu. Stratēģija pilnveido piesārņojuma samazināšanas programmu 2020. gadam, kas noteikta Komisijas 2005. gada 21. septembra paziņojumā "Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu"²⁰, un izvirza negatīvās ietekmes samazināšanas mērķus laikposmam līdz 2030. gadam. Lai sasniegtu stratēģiskos mērķus, būtu jāizveido regulējuma noteikšanas programma, paredzot arī pasākumus vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu emisiju kontrolei.
- (9) Šī direktīva nebūtu piemērojama ar enerģiju saistītiem ražojumiem, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK vai ar Direktīvas 2010/75/ES III vai IV nodaļu. Arī dažas citas sadedzināšanas iekārtas būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, pamatojoties uz to tehniskajām īpašībām vai to lietojumu konkrētās darbībās.
- (10) Lai nodrošinātu, ka tiek kontrolētas sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijas gaisā, katra vidējas jaudas sadedzināšanas iekārta būtu jāekspluatē tikai tad, ja to ir vismaz reģistrējusi kompetentā iestāde, pamatojoties uz operatora paziņojumu.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām (OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.).

¹⁸ COM(2013) 286 *final*.

¹⁹ COM(2013) xxx *final*.

²⁰ COM(2005) 446 galīgā redakcija.

- (11) Lai kontrolētu emisijas gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, šajā direktīvā būtu jānosaka emisijas robežvērtības un monitoringa prasības.
- (12) Lai nodrošinātu pietiekami ilgu laiku pašreizējo vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu tehniskai pielāgošanai šīs direktīvas prasībām, emisijas robežvērtības minētajām sadedzināšanas iekārtām būtu jāpiemēro, kad būs apritējis noteikts laikposms pēc šīs direktīvas piemērošanas dienas.
- (13) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 193. pantu šī direktīva neliedz dalībvalstīm uzturēt spēkā vai ieviest stingrākus aizsargpasākumus, piemēram, lai panāktu atbilstību vides kvalitātes standartiem. Konkrētāk, attiecībā uz zonām, kas neatbilst gaisa kvalitātes robežvērtībām, dalībvalstīm būtu jāpiemēro stingrākas emisijas robežvērtības, piemēram, šīs direktīvas III pielikumā noteiktās standartvērtības, tādējādi arī Savienībā veicinot ekoinovāciju un uzlabojot uzņēmumu — jo īpaši mazu un vidēju uzņēmumu — piekļuvi tirgum.
- (14) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai šīs direktīvas prasību neievērošanas gadījumā vajadzīgos pasākumus veiktu gan vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas operators, gan kompetentā iestāde.
- (15) Lai ierobežotu slogu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas ekspluatē vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas, operatoriem noteiktajiem administratīvajiem pienākumiem par paziņošanu, monitoringu un ziņošanu, vajadzētu būt samērīgiem, līdztekus ļaujot kompetentajām iestādēm efektīvi veikt atbilstības verificāciju.
- (16) Lai nodrošinātu, ka dalībvalstu sniegtā informācija par šīs direktīvas īstenošanu ir konsekventa un saskaņota, un veicinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju, Komisijai ar Eiropas Vides aģentūras palīdzību būtu jāizstrādā elektronisks ziņošanas instruments, kas dalībvalstīm būtu pieejams arī iekšējai lietošanai valsts ziņošanas un datu pārvaldības vajadzībām.
- (17) Lai noteikumus pielāgotu zinātnes un tehnoloģiju attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko pielāgo IV pielikumā izklāstītos noteikumus par emisiju monitoringu, saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir jo sevišķi svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (18) Ņemot vērā, ka šīs direktīvas mērķus — proti, uzlabot vides kvalitāti un cilvēku veselību — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un ka tāpēc minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (19) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt, lai tiktu piemērots Pamattiesību hartas 37. pants par vides aizsardzību.
- (20) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem²¹ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kas paskaidro saistību starp direktīvas elementiem un attiecīgajām valsts

²¹ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants
Priekšmets

Šī direktīva paredz noteikumus, lai kontrolētu sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijas gaisā no vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, un tādējādi samazinātu emisijas gaisā un iespējamo risku, ko šādas emisijas varētu radīt cilvēku veselībai un videi.

2. pants
Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltumjauda ir vienāda ar vai lielāka par 1 MW un mazāka par 50 MW (turpmāk "vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas"), neatkarīgi no tajās izmantotā kurināmā veida.
2. Šo direktīvu nepiemēro:
 - (a) sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas Direktīvas 2010/75/ES III vai IV nodaļa;
 - (b) ar enerģiju saistītiem ražojumiem, uz kuriem attiecas īstenošanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK, ja šie īstenošanas akti nosaka to piesārņojošo vielu emisijas robežvērtības, kas uzskaitītas šīs direktīvas II pielikumā;
 - (c) sadedzināšanas iekārtām, kurās degšanas gāzveida produktus izmanto priekšmetu vai materiālu tiešai apsildei, žāvēšanai vai jebkāda cita veida apstrādei;
 - (d) pēcdedzināšanas iekārtām, kas paredzētas atlikumgāzu attīrīšanai sadedzinot, ja tās nedarbojas kā neatkarīgas sadedzināšanas iekārtas;
 - (e) tehniskajām ierīcēm, kas paredzētas sauszemes transportlīdzekļu, kuģu vai gaisa kuģu piedziņai;
 - (f) sadedzināšanas iekārtām, uz kurām attiecas īstenošanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009²², ja šie īstenošanas akti nosaka to piesārņojošo vielu emisijas robežvērtības, kas uzskaitītas šīs direktīvas II pielikumā.

3. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (2) "emisija" ir vielu izvadīšana no sadedzināšanas iekārtas gaisā;
- (3) "emisijas robežvērtība" ir tas vielas pieļaujamais daudzums sadedzināšanas iekārtas atlikumgāzēs, kuru var izvadīt gaisā noteiktā laikposmā;

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

- (4) "slāpekļa oksīdi" (NO_x) ir slāpekļa monoksīds un slāpekļa dioksīds, kas izteikti kā slāpekļa dioksīds (NO_2);
- (5) "daļiņas" ir jebkādas formas, struktūras vai blīvuma daļiņas, kuras disperģētas gāzē paraugu ņemšanas vietas apstākļos, kuras var atdalīt, veicot filtrēšanu noteiktos apstākļos pēc tam, kad iegūts analizējamās gāzes reprezentatīvs paraugs, un kuras paliek augšpus no filtra un uz tā pēc žāvēšanas noteiktos apstākļos;
- (6) "sadedzināšanas iekārta" ir tehniska ierīce, kurā oksidē kurināmo, lai izmantotu šādi iegūto siltumenerģiju;
- (7) "esoša sadedzināšanas iekārta" ir sadedzināšanas iekārta, kas nodota ekspluatācijā pirms [1 gads pēc transponēšanas dienas];
- (8) "jauna sadedzināšanas iekārta" ir jebkura sadedzināšanas iekārta, kas nav esoša sadedzināšanas iekārta;
- (9) "dzinējs" ir gāzes dzinējs, dīzeļdzinējs vai divu kurināmo dzinējs;
- (10) "gāzes dzinējs" ir iekšdedzes dzinējs, kurš darbojas saskaņā ar Oto ciklu un kurā kurināmā aizdedzināšanai izmanto dzirksteļaidedzi;
- (11) "dīzeļdzinējs" ir iekšdedzes dzinējs, kurš darbojas saskaņā ar dīzeļa ciklu un kurā kurināmā aizdedzināšanai izmanto kompresijas aizdedzi;
- (12) "divu kurināmo dzinējs" ir iekšdedzes dzinējs, kurā izmanto kompresijas aizdedzi un kurš darbojas saskaņā ar dīzeļa ciklu, kad izmanto šķidro kurināmo, bet saskaņā ar Oto ciklu, kad izmanto gāzveida kurināmo;
- (13) "gāzturbīna" ir jebkura rotācijas iekārta, kurā siltumenerģiju pārvērš mehāniskā darbā un kuras galvenās sastāvdaļas ir kompresors, siltumiekārta, kurā oksidē kurināmo darba vielas sakarsēšanai, un turbīna; šis apzīmējums aptver gan atvērtā cikla, gan kombinētā cikla gāzturbīnas, kā arī gāzturbīnas koģenerācijas režīmā ar papildu kurināšanu vai bez tās;
- (14) "kurināmais" ir jebkurš ciets, šķidrums vai gāzveida degošs materiāls;
- (15) "atkritumi" ir jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties;
- (16) "biomasa" ir kāds no šādiem produktiem:
 - (a) produkti, kuru sastāvā ir tādi augu izcelsmes materiāli no lauksaimniecības vai mežsaimniecības, kurus var lietot kā kurināmo tajos esošās enerģijas izmantošanai;
 - (b) šādi atkritumi:
 - (a) augu atkritumi no lauksaimniecības un mežsaimniecības;
 - (b) augu atkritumi no pārtikas rūpniecības gadījumos, kad iegūto siltumenerģiju reģenerē;
 - (c) šķiedraini augu atkritumi no celulozes masas ražošanas un papīra ražošanas no celulozes, ja tos līdzsadedzina ražošanas vietā un izdalījušos siltumenerģiju reģenerē;
 - (d) korķa atkritumi;
 - (e) koksnes atkritumi, izņemot tādus koksnes atkritumus, kuros pēc apstrādes ar koksnes aizsargvielām vai pārklājumiem var būt

halogēnorganiskie savienojumi vai smagie metāli, un jo īpaši tādus koksnes atkritumus, kas rodas būvdarbos un būvju nojaukšanas darbos;

- (17) "darbības stundas" ir stundās izteikts laiks, kurā sadedzināšanas iekārta izvada emisijas gaisā;
- (18) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ekspluatē vai kontrolē sadedzināšanas iekārta, vai — ja to paredz valsts normatīvie akti — persona, kurai deleģēta noteicoša ekonomiska vara pār iekārtas tehnisko darbību;
- (19) "robežvērtība" ir zinātniski pamatots piesārņojuma līmenis, kura mērķis ir novērst, nepieļaut vai mazināt negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību un/vai uz vidi kopumā, kurš jāsasniedz noteiktā termiņā un kuru pēc sasniegšanas nedrīkst pārsniegt, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/50/EK²³;
- (20) "zona" ir dalībvalsts teritorijas daļa, ko dalībvalsts noteikusi gaisa kvalitātes novērtēšanas un pārvaldības vajadzībām, kā noteikts Direktīvā 2008/50/EK.

4. pants *Reģistrēšana*

- 1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas tiek ekspluatētas tikai tad, ja tās ir reģistrējusi kompetentā iestāde.
- 2. Reģistrācijas procedūra ietver vismaz operatora paziņojumu kompetentajai iestādei par vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas ekspluatāciju vai nodomu šādu iekārtu ekspluatēt.
- 3. Operators paziņojumā iekļauj vismaz I pielikumā prasīto informāciju par katru vidējas jaudas sadedzināšanas iekārta.
- 4. Kompetentā iestāde reģistrē vidējas jaudas sadedzināšanas iekārta viena mēneša laikā pēc dienas, kad operators iesniedzis paziņojumu, un par to informē operatoru.
- 5. Attiecībā uz esošajām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām var noteikt atbrīvojumu no 2. punktā minētā paziņošanas pienākuma, ja visa 3. punktā minētā informācija ir darīta pieejama kompetentajām iestādēm.
Minētās sadedzināšanas iekārtas reģistrē līdz [13 mēneši pēc transponēšanas dienas].
- 6. Kompetentās iestādes reģistrā par katru vidējas jaudas sadedzināšanas iekārta iekļauj vismaz to informāciju, kas prasīta I pielikumā, kā arī visu informāciju, kas iegūta, veicot monitoringa rezultātu verifikāciju vai kādu citu atbilstības pārbaudi, kura minēta 7. un 8. pantā.

5. pants *Emisijas robežvērtības*

- 1. Neskarot Direktīvas 2010/75/ES II nodaļu, emisijas robežvērtības, kas noteiktas II pielikumā, attiecīgos gadījumos piemēro atsevišķām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām.
- 2. No 2025. gada 1. janvāra sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijas gaisā no esošām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltumjauca

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīva 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.).

ir lielāka par 5 MW, nedrīkst pārsniegt emisijas robežvērtības, kas noteiktas II pielikuma 1. daļā.

No 2030. gada 1. janvāra sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijas gaisā no esošām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā ievadītā siltumjauda ir 5 MW vai mazāka, nedrīkst pārsniegt emisijas robežvērtības, kas noteiktas II pielikuma 1. daļā.

Dalībvalstis var noteikt atbrīvojumu no prasības nodrošināt atbilstību emisijas robežvērtībām, kuras sniegtas II pielikuma 1. daļā, attiecībā uz tādām esošām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, ko ekspluatē ne vairāk kā 500 darbības stundas gadā. Šādā gadījumā iekārtām, kurās dedzina cieto kurināmo, piemēro daļiņu emisijas robežvērtību, kas ir 200 mg/Nm³.

3. Pēc [1 gads pēc transponēšanas dienas] sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijas gaisā no jaunām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām nedrīkst pārsniegt emisijas robežvērtības, kas noteiktas II pielikuma 2. daļā.

Dalībvalstis var noteikt atbrīvojumu no prasības nodrošināt atbilstību emisijas robežvērtībām, kuras sniegtas II pielikuma 2. daļā, attiecībā uz jaunām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, ko ekspluatē ne vairāk kā 500 darbības stundas gadā. Šādā gadījumā iekārtām, kurās dedzina cieto kurināmo, piemēro daļiņu emisijas robežvērtību, kas ir 100 mg/Nm³.

4. Atsevišķām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām zonās, kas neatbilst ES gaisa kvalitātes robežvērtībām, kuras noteiktas Direktīvā 2008/50/EK, dalībvalstis piemēro emisijas robežvērtības, pamatojoties uz standartvērtībām, kas noteiktas III pielikumā, vai stingrākām vērtībām, ko nosaka dalībvalstis, ja vien Komisijai netiek pierādīts, ka šādu emisijas robežvērtību piemērošana prasītu nesamērīgas izmaksas un ka gaisa kvalitātes plānos, kuri paredzēti saskaņā ar Direktīvas 2008/50/EK 23. pantu, ir iekļauti citi pasākumi, kas nodrošina atbilstību gaisa kvalitātes robežvērtībām.
5. Komisija organizē informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām par standartvērtībām 4. punktā minēto stingrāko emisijas robežvērtību noteikšanai.
6. Ja operators nevar ievērot minētās robežvērtības tāpēc, ka deficīta apstākļos pārtraukts piegādāt kurināmo ar zemu sēra saturu, kompetentā iestāde drīkst uz laiku līdz sešiem mēnešiem piešķirt atkāpi no pienākuma ievērot 2. un 3. punktā noteiktās sēra dioksīda emisijas robežvērtības attiecībā uz tādām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, kurās parasti izmanto kurināmo ar zemu sēra saturu.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu.

7. Kompetentā iestāde drīkst piešķirt atkāpi no pienākuma ievērot 2. un 3. punktā noteiktās emisijas robežvērtības, ja vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtā, kurā dedzina tikai gāzveida kurināmo, izņēmuma kārtā pāriet uz citu kurināmo tāpēc, ka pēkšņi pārtraukta gāzes piegāde, un ja minētā iekārta šā iemesla dēļ būtu jāaprīko ar sekundāru piesārņojuma samazināšanas iekārtu. Laikposms, uz kādu šādu atkāpi piešķir, nepārsniedz 10 dienas, izņemot gadījumus, kad operators pierāda kompetentajai iestādei, ka atkāpi būtu pamats piešķirt uz ilgāku laikposmu.

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par visām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar pirmo daļu.

8. Ja vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtā vienlaicīgi izmanto divus vai vairākus kurināmos, katras piesārņojošās vielas emisijas robežvērtību aprēķina šādi:

- (a) izmanto katram kurināmā veidam piemērojamo emisijas robežvērtību, kā norādīts II pielikumā;
- (b) nosaka kurināmā īpatsvaram pielāgotu emisijas robežvērtību, ko iegūst, katru atsevišķo a) punktā minēto emisijas robežvērtību reizinot ar katra kurināmā veida ievadīto siltumjaudu un reizinājumu dalot ar visu kurināmā veidu ievadītās siltumjaudas summu;
- (c) saskaita visas kurināmā īpatsvaram pielāgotās emisijas robežvērtības.

6. pants

Emisiju monitorings un piesārņojuma samazināšanas iekārtu darbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori veic emisiju monitoringu, kas atbilst vismaz IV pielikuma prasībām.
2. Vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtām, kurās izmanto vairāku veidu kurināmo, emisiju monitoringu veic laikā, kad dedzina kurināmo vai kurināmo kombināciju, kas varētu radīt vislielākās emisijas, un laikā, kad iekārta darbojas normālos ekspluatācijas apstākļos.
3. Visus monitoringa rezultātus reģistrē, apstrādā un sagatavo tā, lai kompetentā iestāde varētu verificēt atbilstību emisijas robežvērtībām.
4. Ja vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu emisijas robežvērtību ievērošanas nodrošināšanai izmanto sekundāru piesārņojuma samazināšanas iekārtu, minētās iekārtas efektīvu darbību pastāvīgi monitorē un monitoringa rezultātus reģistrē.

7. pants

Atbilstības pārbaude

1. Dalībvalstis izveido vides inspekciju sistēmu vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu pārbaudei vai īsteno citus pasākumus, ar kuriem pārbauda iekārtu atbilstību šīs direktīvas prasībām.
2. Vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu operatori kompetentās iestādes pārstāvjiem sniedz jebkādu palīdzību, kas pārstāvjiem vajadzīga, lai veiktu inspekcijas un apmeklējumus klātienē, ņemtu paraugus un vāktu informāciju, kura tiem vajadzīga pienākumu izpildei saskaņā ar šo direktīvu.
3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu palaišana, apturēšana un darbības traucējumi ilgtu pēc iespējas īsāku laiku. Sekundāras piesārņojuma samazināšanas iekārtas darbības traucējumu vai bojājumu gadījumā operators nekavējoties par to informē kompetento iestādi.
4. Neatbilstības gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka:
 - (d) operators nekavējoties informē kompetento iestādi;
 - (e) operators nekavējoties veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstības atjaunošanu iespējami īsākā laikā;
 - (f) kompetentā iestāde liek operatoram veikt visus papildpasākumus, kurus kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem, lai atjaunotu atbilstību.

Ja atbilstību nevar atjaunot, kompetentā iestāde aptur iekārtas darbību un atsauc tās reģistrāciju.

8. pants
Monitoringa rezultātu verificēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka neviena derīga emisiju vērtība, kas iegūta, veicot monitoringu saskaņā ar IV pielikumu, nepārsniedz emisijas robežvērtības, kas noteiktas II pielikumā.
2. Vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtas operators glabā šādus datus:
 - (g) neskarot 4. panta 5. punktu, pierādījumus par paziņošanu kompetentajai iestādei;
 - (h) pierādījumus par kompetentās iestādes veiktu reģistrāciju;
 - (i) šīs direktīvas 6. panta 3. punktā un 6. panta 4. punktā minētos monitoringa rezultātus;
 - (j) attiecīgā gadījumā datus par darbības stundām, kas minētas 5. panta 2. punkta otrajā daļā;
 - (k) datus par iekārtā izmantoto kurināmo un visiem sekundāro piesārņojuma samazināšanas iekārtu darbības traucējumu vai bojājumu gadījumiem.
3. Šā panta 2. punktā minētos datus glabā vismaz desmit gadus.
4. Šā panta 2. punktā norādītos datus pēc pieprasījuma dara pieejamus kompetentajai iestādei, lai tā varētu verificēt atbilstību šīs direktīvas prasībām.

9. pants
Vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu izmaiņas

1. Operators informē kompetento iestādi par visām plānotajām vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu izmaiņām, kas varētu ietekmēt piemērojamās emisijas robežvērtības. Šādu paziņojumu sniedz vismaz vienu mēnesi pirms izmaiņu veikšanas dienas.
2. Kad operators ir sniedzis paziņojumu saskaņā ar 1. punktu, kompetentā iestāde šādas izmaiņas reģistrē viena mēneša laikā.

10. pants
Informācijas pieejamība

Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK²⁴, kompetentā iestāde publisko, tostarp internetā, vidējas jaudas sadedzināšanas iekārtu reģistru.

11. pants
Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kas atbild par šajā direktīvā noteikto saistību izpildi.

12. pants
Ziņošana

1. Dalībvalstis līdz [2 gadi pēc transponēšanas dienas] Komisijai ziņo I pielikumā norādīto datu kopsavilkumu, sniedzot arī aplēses par gada kopējām sēra dioksīda,

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

slāpekļa oksīdu un daļiņu emisijām no šīm iekārtām, kas sargrupētas pa kurināmā veidiem un jaudas kategorijām.

2. Dalībvalstis Komisijai nosūta otro un trešo ziņojumu, kurā ietver atjauninātus 1. punktā minētos datus, attiecīgi līdz 2026. gada 1. oktobrim un 2031. gada 1. oktobrim.

Saskaņā ar pirmo daļu sagatavotajos ziņojumos iekļauj kvalitatīvu un kvantitatīvu informāciju par šīs direktīvas īstenošanu, visiem pasākumiem, kas veikti, lai verificētu vidējās jaudas sadedzināšanas iekārtu ekspluatācijas atbilstību šai direktīvai, un visiem izpildes nodrošināšanas pasākumiem, kas veikti šajā nolūkā.

3. Komisija dalībvalstīm dara pieejamu elektroniskas ziņošanas instrumentu, lai tās varētu iesniegt 1. un 2. punktā minētos ziņojumus.
4. Komisija divpadsmit mēnešu laikā pēc 1. un 2. punktā noteikto ziņojumu saņemšanas no dalībvalstīm iesniedz kopsavilkuma ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, ņemot vērā informāciju, kas darīta pieejama saskaņā ar 5. panta 6. un 7. punktu un 10. pantu.
5. Otrajā Komisijas kopsavilkuma ziņojumā ietver pārskatu par šīs direktīvas īstenošanu, īpaši ņemot vērā nepieciešamību III pielikumā noteiktās standartvērtības pieņemt par Savienības mēroga emisijas robežvērtībām, un attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.
6. Veikt 3.–5. punktā paredzētos pienākumus Komisijai palīdz Eiropas Vides aģentūra.

13. pants Pielikumu grozījumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 14. pantu, lai IV pielikumu pielāgotu tehnoloģiju un zinātnes attīstībai.

14. pants Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no [spēkā stāšanās diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 13. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas

Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

*15. pants
Sankcijas*

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri ir pieņemti saskaņā šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis paziņo šos noteikumus Komisijai ne vēlāk kā [transponēšanas diena] un nekavējoties Komisiju informē par vēlākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

*16. pants
Transponēšana*

1. Dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, stājas spēkā ne vēlāk kā [datums: 1,5 gadi pēc stāšanās spēkā]. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*17. pants
Stāšanās spēkā*

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*18. pants
Adresāti*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*